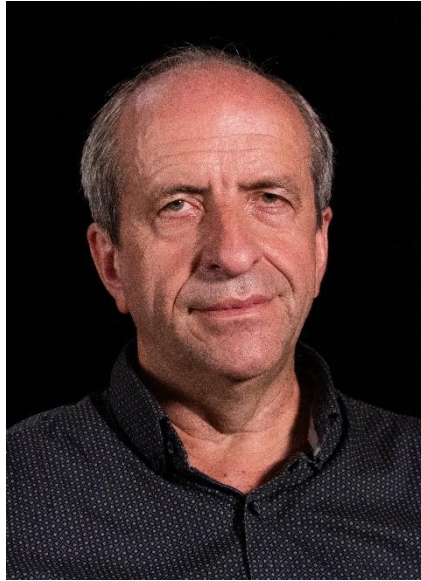

Tomáš Holenda

1

Dne 23. října 1956 se v Havlíčkově Brodě manželům Libuši a Milošovi Holendovým narodil chlapec, kterému dali jméno Tomáš. V té době ještě určitě netušili, že z malého neposedného kluka jednou vyroste první porevoluční starosta Havlíčkova Brodu.

V dětských letech ho ovšem více než politika lákaly lumpárny nebo fotbalový míč. Za takto bezstarostné dětství vděčí hlavně svým rodičům, kteří se ho snažili od politického dění odtrhnout různými dobrodružnými činnostmi, na které s úsměvem na rtech vzpomíná ještě dnes.

V roce 1969 se všechno začalo pomalu měnit, počínaje jeho první „velkou politickou demonstrací“. Tenkrát totiž ve švédském Stockholmu Československo porazilo Sovětský svaz na mistrovství světa v hokeji. Tento triumf ale pro každého Čecha znamenal podstatně víc nežli jen pouhé sportovní vítězství. Bouřlivých oslav, které následně

2

vypukly v Havlíčkově Brodě, se zúčastnil i tehdy dvanáctiletý Tomáš. Spolu s nadšeným

davem vykřikoval hesla, která s člověkem rezonují ještě dnes: „Kluci z Brodu Havlíčkova porazili Tarasova, Tarasove, s tím se smiř, stejně půjdeš na Sibiř!“ Možná právě tento zážitek podnítil jeho touhu něco změnit.

V této době Tomáš navštěvoval místní skautský oddíl, ve kterém vydržel až do jeho opětovného uzavření v roce 1972. Nezbyvalo nic jiného než toto prázdné místo zaplnit jinou zálibou. Tehdy mladého středoškoláka chytlo akrobatické létání, které se ho už nikdy nepustilo. Jako člen havlíčkobrodského Aeroklubu dosáhl nemalých úspěchů. Jedním z těch největších je bezesporu vítězství na mistrovství republiky juniorů.

3

Jako vysokoškolák se začal ještě mnohem více zapojovat do společenského dění, také díky přátelství s Janem Schneiderem. A to teprve začala ta pořádná jízda. Organizace a účast na demonstracích, rozvěšování prorevolučních plakátů či přátelství na celý život. To všechno ale mělo své následky – první potyčky s StB, domovní prohlídky a další.

Hlavně v těchto letech pan Holenda riskoval nejvíce. Moc dobře si uvědomoval, že kdyby u něj nebo u jeho přátel StB našla jakékoli protirežimní materiály, mohlo by to mít fatální následky. Právě proto neváhal jedné dívce sejmout tašku s letáčky z ramene, když ji chtěli příslušníci StB odvést na výslech.

Během jedné z demonstrací přišla tvrdá a poslední rána, kterou už nepřekousl. Od jednoho příslušníka Stb dostal pořádnou ránu obuškem do zátylku. Možná i následkem mírného otřesu mozku se rozhodl pro riskantní a radikální řešení – podepsání Charty 77.

Jak by se dalo očekávat, pan Holenda byl vyhozen z práce a od Aeroklubu dostal zákaz létání. To vše však překvapivě až několik měsíců po podepsání Charty 77 a propagaci petice Několik vět. Po dlouhé snaze najít si nové zaměstnání, pan Holenda nakonec skončil v místní betonárce.

S blížící se revolucí se Tomáš stále více soustředil na organizaci demonstrací ve svém rodném městě. To byl také jeden z důvodů, proč 17. listopadu 1989 nevyrazil na demonstraci do Prahy. Po úspěšné revoluci spolu se svými přáteli založil v Havlíčkově Brodě Občanské fórum.

4

Pak už šlo všechno ráz na ráz. Pan Holenda se stal předsedou havlíčkobrodského národního výboru, komunální volby vyhrálo Občanské fórum a vyvstala otázka, kdo se stane novým starostou. Bylo už předem prakticky jasno ... Tomáš Holenda se stal první porevolučním starostou.

Všechno nebylo tak růžové, jak by se na první pohled mohlo zdát. Část stávajících komunistických úředníků byla vyhozena či dobrovolně odešla a jejich místa obsadili mladí nezkušení členové OF. Sám pan Holenda se přiznal, že během prvních let ve své funkci, byl vděčný za fakt, že někteří zkušení zaměstnanci zůstali i po převratu.

Jeho starostování doprovázela řada problémů, jako například nevyřešená skládka či nezorganizovaná městská doprava. Za svou nejúsměvnější historku z tohoto období považuje „kauzu Turdus“.

Město Havlíčkův Brod uzavřelo s firmou Turdus smlouvu, ve které se usnesli, že právě tato firma bude zajišťovat městskou hromadnou dopravu. Firma Turdus ale po nějaké době chtěla zvýšit předem domluvenou cenu, ač to se smlouvou nekorespondovalo. Celá tato aféra vyústila ve „velkou“ mediální válku. Celá situace skončila tak, že firma Turdus nastříkala své autobusy na černo a popsala je provokativními hesly. Tomáš Holenda nakonec zařídil nákup nových autobusů, které spravují TSHB až dodnes.

Za svůj největší úspěch pan Holenda považuje prohloubení spolupráce s nizozemským městem Brille, která také trvá až do dnešních dnů.

Dnes je pan Holenda v důchodu, nicméně je stále aktivní ve společenském dění města Havlíčkův Brod. Také je členem Okrašlovacího spolku Budoucnost, který zaštiťuje kulturní a společenské akce. Po letech se znovu vrátil k létání, rád cestuje a sám se vzdělává v oblasti vesmíru.

Ač prakticky celý svůj život zasvětil boji proti komunistickému režimu, tvrdí, že necítí ke komunistické straně a jejím členům žádnou zášť.